

Der kan f.eks. være tale om undersøgelse af skabe og skuffer på stuen, men også patientens personlige tasker og andre ejendele kan med hjemmel i denne bestemmelse undersøges.

Ifølge forslaget til ny § 19 a, stk. 1, nr. 3, kan der foretages kropsvsitation af patienten. Det følger udtrykkeligt af andet led i denne bestemmelse, at undersøgelse af kroppens hulrum ikke er tilladt, hvilket også omfatter mundhulen. Undersøgelse af kroppens hulrum ved f.eks. en endetarmsundersøgelse er efter regeringens opfattelse så indgribende en foranstaltning, at dette ikke skal være muligt indenfor rammerne af psykiatriloven. Disse undersøgelser kan naturligvis stadig foretages i behandlingsøjemed på frivillig basis. Undersøgelse af armhulerne er ikke omfattet af begrænsningen i andet led. Mindste middel principet, jf. § 4, skal iagttages i forbindelse med kropsvsitation af patienten, hvilket bl.a. indebærer, at indgrebet skal udføres så skånsomt som muligt og med størst muligt hensyntagen til patienten, således at der ikke forvoldes unødigt krænkelser eller ulempe. Der henvises i den forbindelse til punkt 6. i de almindelige bemærkninger.

Undersøgelse af patientens post og patientens stue samt ejendele skal så vidt muligt foretages i patientens nærvær. Det forudsættes, at disse undersøgelser kun foretages, uden patientens tilstedeværelse i situationer, hvor patientens tilstand er af en sådan karakter, at vedkommende ikke kan overvære kontrollen. Andre rent praktiske forhold som f.eks. det forhold, at patienten ikke er tilstede på afdelingen på det tidspunkt, hvor kontrollen skal finde sted, må forsøges løst, så kontrollen f.eks. afventer patientens tilbagevenden til afdelingen.

Det følger af forslaget til ny § 19 a, stk. 3, at overlægen kan beslutte, at medikamenter, rusmidler og farlige genstande, som bliver fundet ved de indgreb, der er hjemlet i bestemmelsen, skal beslaglægges. Det forudsættes, at afdelingen opbevarer disse ejendele, indtil det skønnes forsvarligt, at patienten kan få disse udleveret, f.eks. i forbindelse med udskrivningen fra afdelingen. Overlægen kan overlade til politiet at afgøre, om medikamenter, rusmidler og farlige genstande, besiddes i strid med den almindelige lovgivning, herunder lovgivningen om euforiserende stoffer og lovgivningen om våben m.v. Politiet kan beslutte om disse medikamenter, rusmidler og genstande skal destrueres.

Overlægens beslutninger i henhold til § 19 a skal tilføres journalen, jf. lægelovens § 13.

Eventuelle klager over undersøgelse af post, patientstuer, ejendele og kropsvsitation samt beslag-

læggelse og tilintetgørelse af genstande m.v. kan rettes til sygehusmyndigheden.

Forslaget indeholder en bemyndigelsesbestemmelse, som indenrigs- og sundhedsministeren agter at udmånte til at fastsætte regler om undersøgelse af post, patientstuer, ejendele og kropsvsitation samt beslaglæggelse og tilintetgørelse af genstande m.v.

Til nr. 16 (psykiatrilovens § 20, stk. 1)

Registrering i afdelingens tvangsprotokol

Ifølge den gældende lov skal oplysning om enhver anvendelse af tvang i henhold til de gældende tvangsbestemmelser i loven tilføres afdelingens tvangsprotokol og indgrebets nærmere indhold og begrundelse skal angives.

Det fremgår af dette ændringsforslag, at tvungen opfølgning efter udskrivning, personlig skærmning, der uafbrudt varer mere end 24 timer, og aflåsning af døre i afdelingen skal tilføres tvangsprotokollen. Registreringen er nødvendig af hensyn til den enkelte patients retssikkerhed, f.eks. i forbindelse med behandlingen af klagesager.

Det forudsættes endvidere, at sygehusmyndighederne og Sundhedsstyrelsen, som tilfældet er med de andre former for tvangsindgreb i henhold til loven, fører kontrol med anvendelsen af disse foranstaltninger, jf. § 20, stk. 2.

Til nr. 17 (psykiatrilovens § 21, stk. 1)

Overlægens ansvar for at tvang ikke anvendes i videre omfang end nødvendigt

Det er efter de nugældende bestemmelser overlægen, der skal sørge for, at der til stadighed føres det fornødne tilsyn med tvangsansværelsen på afdelingen, og i den forbindelse at arbejdsgangen tilrettelægges på en sådan måde, at dette kan ske.

I § 21, stk. 1, præciseres det, at overlægen, også for så vidt angår tvungen opfølgning efter udskrivning, personlig skærmning, aflåsning af døre i afdelingen, personlig hygiejne under anvendelse af tvang og undersøgelse af post, patientstuer, ejendele og kropsvsitation samt beslaglæggelse og tilintetgørelse af genstande m.v. har ansvaret for, at der ikke anvendes tvang i videre omfang end nødvendigt, både i relation til mindste middel princippet i lovens § 4 og med hensyn til den tidsmæssige udstrækning af tvangsansværelsen. Der henvises i den forbindelse til punkt 6. i de almindelige bemærkninger.

For så vidt angår frihedsberøvelse og anvendelsen af beskyttelsesfiksering skal der derudover foretages obligatorisk efterprøvelse af disse indgrebs tidsmæs-